

Postquam summum istud ENS
in creatum entitatem quandam in hoc u-
niverso produxit, & optimè nostris ra-
tionibus prospexit, dum totum terrarum
orbem variis fructuum generibus adeò
exornavit, ut Adamo, à quo nos omnes
originem ducimus, & reliquis optimè de his provisum fue-
rit. Si non Adamus falsis foeminae rogaionibus, & persuasio-
nibus seductus, huic morem gessisset, omnem supremi rerū
moderatoris gratiam effudisset, & hujus iram in se devol-
visset. At, licet hæc ita se habeant, attamen DEUS, po-
tea reconciliatus, pristinum favorem hominibus rursus ex-
hibuit, & ut idem nos faceremus, nostraq; propensione, &
beneficentia aliorum inopiam sublevaremus, voluit. Cum
igitur homo sit *ζῶον περικλυτὸν καὶ ὁλοκληρῆς τῆς φύσεως τέχνασμα*,
Nosq; tam arcto jure consanguinitatis inter nos conjuncti
simus, adeò, ut primum principium amicitiae nostrae in jure
sanguinis consistat, & fundatum, imò ab Adamo in nos
transplantatum sit; Nostrum quoq; erit, huic amicitiae na-
turali satisfacere. Componamus igitur giganteos tumultus
animi nostri. compescamus tabificas mentis nostrae pertur-
bationes, quo alterum in calamitate erigere, in miseria, &
ærumnis sustentare & conservare possimus. Quid ē cre-
scente multitudine, cum DEUS perspiceret multas cœdes
oriri, varia flagitiorum genera perpetrari, imò hæc omnia
non observari, & huic optimè consuluit, quò UTILITAS seu

A

commo-